

Veileder for import og eksport av avfall

TA-1952/2003
ISBN 82-7655-214-5

Forord

Transport av avfall på tvers av landegrensene er vanlig. Motivene for transporten er mange, men i hovedsak av økonomisk karakter. Så lenge behandlingen i importlandet skjer på miljømessig forsvarlig vis er dette ikke noe problem. Motivet kan imidlertid være å unngå dyre miljøkrav i opprinnelseslandet ved å eksportere avfall til land med mindre strengt regelverk.

For å unngå det siste er det utviklet et omfattende internasjonalt avtaleverk med hovedformål å tillate transport over landegrensene med akseptable miljømessige konsekvenser og samtidig hindre transport med miljømessige uakseptable konsekvenser. Nærhetsprinsippet (sluttbehandling av avfall), dvs. at avfallet skal tas hånd om i opprinnelseslandet, og prinsippet om fri flyt av varer (gjenvinning av avfall) står sentralt i avtalene. Landenes tilknytning til EU/EØS, OECD og FN er også viktige elementer.

Det internasjonale regelverket bygger på et komplekst meldings- og tillatelsessystem som berører importører, transportører og eksportører av avfall, samt relevante myndigheter i eksport-, import- og ev. transittland.

I Norge er Statens forurensningstilsyn (SFT) ansvarlig for den daglige oppfølgingen av regelverket. Vi har utarbeidet denne veilederen for at norske eksportører og importører av avfall lettere kan oppfylle kravene. Vi håper at dette vil være til hjelp i arbeidet knyttet til import eller eksport av avfall.

Veilederen er sist endret i november 2006.

SFT, Oslo, juni 2003

Hilde Terese Hamre
Direktør i lokalmiljøavdelingen

Innhold

Innledning.....	5
1. Sjekkliste for eksportør og importør	6
2. Regelverket	7
3. Krav til eksportører	10
4. Krav til mottaker (importør)	13
5. Utfylling av meldingsdokument.....	15
6. Innsending av skjemaer.....	20
7. Saksbehandling hos myndighetene	21
8. Dokumentflyt etter at tillatelse til transport er gitt.....	23
Vedlegg 1: Faksimile av søknadsskjemaene	25

Innledning

Denne veiledningen skal gi norske importører og eksportører av avfall et grunnlag til å oppfylle bestemmelsene i Forskrift om grensekryssende transport av avfall. I korthet betyr dette at:

- søknad om eksporttillatelse skal skrives på eget skjema
- det skal inngås kontrakt mellom melder (eksportør) og mottaker
- det skal stilles finansiell garanti overfor SFT, og eventuelt også andre myndigheter.

Forskriften er basert på EUs Rådsforordning 259/93, om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av det europeiske fellesskap. Forordningen med tilhørende referanser utgjør et meget detaljert regelverk. SFT har derfor utarbeidet denne veiledningen for å gi norske aktører en innføring i reglene som gjelder for grensekryssende transport av avfall.

Proseduren for å søke om tillatelse er svært lik uansett hvilke EU/EØS-land avfallet transporteres mellom. Forskriften håndheves av en rekke myndigheter i Europa, ofte sammen med annen nasjonal lovgivning. Dette kan føre til noen avvik fra prosedyrene som er beskrevet nedenfor. Det er SFTs mål at veiledningen skal være tilstrekkelig til at prosessen med søknad om tillatelse kan påbegynnes, og at eventuelle problemer som oppstår underveis løses i samarbeid mellom partene i saken.

Forskriften legger opp til at eksportøren (melderen) søker om tillatelse til transporten, og at denne har hovedansvaret overfor myndighetene. Importøren (mottakeren) har relativt begrenset ansvar i forhold til regelverket, og hovedvekten i denne veilederen gjelder oppgavene som er lagt på melderens. Mottakerens plikter er relativt få og de er i hovedsak gjengitt i kapittel 4.

SFT opplever fra tid til annen at norske eksportører benytter utenlandske kontakter (samarbeidende firmaer og transportører) for distribusjon og utfylling av meldingsdokumentene. Dette har i flere tilfeller ført til unødige forsinkelser og komplikasjoner i søknadsprosessen, bl.a ved at dokumenter ikke har blitt fordelt i henhold til oversikten i kapittel 6. SFT anbefaler at eksportøren selv står for fordelingen av dokumenter etc og selv tar kontakt med SFT hvis problemer skulle oppstå underveis.

Denne veiledningen omtaler bare transport av avfall innen EU/EØS-området. I selve forskriften er det også beskrevet hvordan man går frem for å søke om tillatelse til import og eksport utenfor EU/EØS-området. I tillegg til det som fremkommer av forskriften finnes det en rekke særskilte bestemmelser som landene utenfor EU/EØS-området har vedtatt. Særreglene varierer fra land til land, og SFT kan gi nærmere opplysninger om disse.

I denne veilederen har uttrykkene ”melding” og ”søknad” identisk betydning.

1. Sjekkliste for eksportør og importør

Nedenfor gis et kort sammendrag av oppgavene til eksportør og importør. Mer informasjon finnes i de etterfølgende kapitlene. I tillegg kommer eventuelle andre oppgaver som vedkommende myndigheter måtte pålegge eksportøren eller importøren.

1.1 Eksport

- Finn ut om det er nødvendig med tillatelse til eksport, se kapittel 2.3
- Inngå kontrakt med mottakeren av avfallet, kapittel 3.3
- Fremskaff bankgaranti, kapittel 3.4
- Fyll ut og send inn skjemaer, kapittel 5 og 6
- Vent på at alle myndigheter som er involvert gir sin tillatelse, se kapittel 7
- Meld hver enkelt transport minst tre dager før den starter, kapittel 8.2
- Send årsrapport til SFT ved hvert årsskifte, kapittel 7.3

1.2 Import

- Finn ut om det er nødvendig med tillatelse til import, se kapittel 2.3
- Inngå kontrakt med eksportøren av avfallet, kapittel 4.1
- Overlat til eksportøren å søke om tillatelse
- Vent på at alle myndigheter som er involvert gir sin tillatelse, kapittel 7
- Bekreft mottakelse av avfall innen tre dager, kapittel 4.4
- Bekreft at avfallet er gjenvunnet eller sluttbehandlet innen 180 dager, se kapittel 4.4
- Send årsrapport til SFT ved hvert årsskifte, kapittel 4.5

2. Regelverket

Norge har gjennom EØS-avtalen forpliktet seg til å gjennomføre EUs Rådsforordning (EØF) nr. 259/93 i norsk rett. Forordningen handler om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av det europeiske fellesskap. Forskrift om grensekryssende transport av avfall, som trådte i kraft den 30.12.94 (sist endret 01.04.03), oppfyller denne forpliktelsen (se <http://www.lovdata.no/for/sf/md/xd-19941230-1231.html>).

EUs forordninger skal tas inn i de nasjonale lovverkene i sin originale form, ved at teksten skal gjelde uavkortet. I Norge er dette gjort ved at en kort henvisningsforskrift viser til forordningen som et tillegg.

2.1 Avfallstyper

Forskriften gjelder for all transport av avfall som krysser Norges grenser. Den omfatter alle typer avfall, også avfall som ikke omfattes av forskrift om farlig avfall.

Inndelingen i avfallstyper skiller seg fra forskrift om farlig avfall. Avfall deles inn i tre grupper etter farlighetsgrad. Hver avfallstype er en post på rød, gul eller grønn liste. Enkelt sagt er grønt avfall uten farlige egenskaper, for eksempel glass, papir, metaller (i fast form) og treverk. Rødt og gult avfall har farlige egenskaper og omfattes stort sett av forskrift om farlig avfall. Avfall som ikke står på noen liste skal i utgangspunktet betraktes som om det stod på den røde listen.

Andre klassifiseringssystemer brukes i tillegg parallelt. Det mest kjente er den europeiske avfallskatalogen (EAL, se forskrift om farlig avfall, <http://www.lovdata.no/for/sf/md/md-20021220-1817.html>).

2.2 Gjenvinning eller sluttbehandling

I tillegg til at forskriften skiller mellom rødt, gult og grønt avfall skiller den også mellom avfall til gjenvinning og avfall til sluttbehandling. Koden R står for gjenvinning (Recovery) og D for sluttbehandling (Disposal). En liste over prosesser som benyttes ved gjenvinning og sluttbehandling finnes på baksiden av meldingsdokumentet, se vedlegg 1.

Dette skillet er gjort fordi avfall som skal gjenvinnes kan betraktes som en vare eller et råstoff til en produksjonsprosess. En av EUs fire friheter innebærer at det skal være fri flyt av varer innen EU/EØS-området, og derfor er det relativt få restriksjoner når det gjelder eksport av avfall til gjenvinning. Blant annet kreves det som regel ikke tillatelse for å eksportere grønt avfall til gjenvinning. Det er en forutsetning at avfallet er oppført på listen over grønt avfall.

Medlemslandene har mulighet til å begrense eksport av avfall til sluttbehandling. Dette framgår av innledningsteksten i EU-forordning nr. 259/93. Det heter der at medlemsstatene bør være i stand til å treffe tiltak for å forby transport av sluttbehandlingsavfall. I slike tilfeller skal det tas hensyn til prinsipper om nærhet, prioritet for gjenvinning, og selvhjelp. *

* Avsnittet er endret i november 2006

Matrisen nedenfor viser grovt sett hvilke krav som gjelder for eksport av avfall til henholdsvis gjenvinning og sluttbehandling innen EU/EØS:

Behandlingsform:	Gjenvinning	Sluttbehandling	
Type avfall:			
Rødt avfall Ulistet avfall Blandet avfall	Tillatelse påkrevet	Tillatelse påkrevet	Som tommelfingerregel gjelder at rødt og gult avfall er avfall som er omfattet av forskrift om farlig avfall
Gult avfall	Tillatelse påkrevet	Tillatelse påkrevet	
Grønt avfall	Tillatelse ikke påkrevet	Tillatelse påkrevet	Grønt avfall er avfall uten farlige egenskaper.
Kommentar	Hovedregelen er at det gis tillatelse til eksport for gjenvinning innen EU/EØS/OECD-området	Det gis normalt ikke tillatelse til eksport av sluttbehandlingsavfall som kan behandles i Norge.	

2.3 Grønt avfall til gjenvinning

For grønt avfall som skal gå til gjenvinning er det ikke nødvendig å søke om tillatelse til eksport. I stedet er det innført en forenklet prosedyre, som er gjengitt i forordningens artikkel 11. Her heter det at transporter av slikt avfall skal ledsages av følgende opplysninger, undertegnet av besitteren:

- Besitterens navn og adresse
- Den vanlige handelsbetegnelsen for avfallet
- Avfallsmengde
- Mottakerens navn og adresse
- Gjenvinningsformer (se R-koder, 1)
- Forventet transportdato

Noen land utenfor EU/EØS-området krever likevel tillatelse til import av visse typer grønt avfall til gjenvinning. Noen land forbyr import av visse typer grønt avfall, selv om avfallet skal gjenvinnes. SFT kan gi nærmere opplysninger om dette.

Forskriften stiller ikke krav til hvordan opplysningene skal presenteres. Som regel vil det være tilstrekkelig å bruke et ordinært fraktbrev der gjenvinningsformen påføres på egnet sted. Transportdokument (se vedlegg 1) kan også benyttes.

Listen over hvilke typer avfall som regnes som grønne finnes på Internett:
<http://www.lovdatab.no/for/sf/md/xd-19941230-1231.html>.

Listen kan også bestilles fra SFT. For at avfall skal regnes som grønt må det være entydig oppført på listen, og det må foreligge som en separat fraksjon. Blandinger av grønt avfall

regnes i utgangspunktet som rødt avfall, og det kreves tillatelse for å eksportere slikt avfall fra Norge. Kommunalt avfall finnes på gul liste.

En liste over gjenvinningsformer finnes på baksiden av meldingsdokumentet. Som regel er det ikke tvil om hvilke prosesser som regnes som gjenvinning, men det kan oppstå diskusjon om hvordan begrepet gjenvinning skal tolkes. SFT kan gi nærmere opplysninger om dette.

I innledningen til grønn liste er det minnet om at avfallet ikke skal være forurensset av andre materialer i en slik grad at miljørisikoen øker til et nivå som betinger overføring til en annen liste (gul eller rød), eller slik at en miljøriktig gjenvinning ikke kan finne sted.

3. Krav til eksportører

3.1 Hvem kan eksportere avfall

Den som eksporterer avfall kalles melder i forskriften. Det er ingen begrensinger på hvem som kan eksportere avfall. Oftest vil melder være den som produserer avfallet, eller en innsamler av avfall. Firmaer som driver med avfallsmegling kan også være melder.

Under forutsetning av at melder lovlig er kommet i besittelse av avfallet, følger bestemmelsene i forskriften og for øvrig følger bestemmelser gitt av vedkommende myndigheter, kan enhver eksportere avfall fra Norge.

Hvem er melder?

Forskriftens artikkel 2g definerer melder som ”enhver fysisk eller juridisk person som er pålagt meldeplikt, dvs den person som har til hensikt å transportere eller å iverksette transport av avfall:

- i) Den som ved sine aktiviteter produserte avfallet (opprinnelig produsent), eller
- ii) dersom dette ikke er mulig, en avfallsinnsamler som er godkjent for dette formål av en EØS-stat, eller en registrert eller godkjent forhandler eller megler som sørger for sluttbehandling eller gjenvinning av avfallet, eller
- iii) dersom disse personene er ukjente eller ikke er godkjente, den person som er i besittelse av eller har lovlig kontroll med avfallet (besitter), eller
- iv) ved import av avfall inn i eller transitt av avfall gjennom EØS, den person som er utpekt etter lovgivningen i avsenderstaten, eller når denne utpekingen ikke har funnet sted, den person som er i besittelse av eller har lovlig kontroll med avfallet (besitter).

3.2 Krav til melder

I forskriften opereres det med fire aktører. Disse er melder, mottaker, avfallsprodusent og behandlingsanlegg.

Som regel er melder og avfallsprodusent samme firma, på samme måte som mottaker og behandlingsanlegg er den samme. Grunnen til at forskriften har fire aktører er at meglere eller forhandlere av avfall også skal ha adgang til å eksportere, ved at de kan gå inn i prosessen og opptre som fullmektiger for avfallsbesitteren og/eller behandlingsanlegget. Å bruke innsamlere, meglere eller forhandlere er svært vanlig i Europa. For eksempel kan man tenke seg at et firma i Norge selger sitt avfall til et firma i Frankrike, mens det forretningsmessige styres av en megler som i utgangspunktet kan sitte hvor som helst i verden. I et slikt tilfelle er det meglere som overtar hovedansvaret overfor myndighetene. Definisjonen av melder finnes i forskriftens artikkel 2g, se tekstboks ovenfor.

Melder kan altså være en annen enn avfallsprodusenten. Uansett hvem som er melder påtar denne seg ansvaret for at søknadsdokumentene sendes inn, at det inngås en kontrakt mellom melder og mottaker og at det stilles finansielle garanti som dekker krav stilt av vedkommende myndigheter. Melder vil også være den som står ansvarlig overfor myndighetene.

3.3 Kontrakt

Forskriften krever at det skal inngås kontrakt mellom melder og mottaker om at det skal foretas gjenvinning eller sluttbehandling av avfallet. Mottakeren er definert i artikkel 2h som den person eller det foretak som avfallet transporteres til.

I tillegg til det rent forretningsmessige innholdet, som forskriften ikke stiller spesielle krav til, er det tre vilkår som skal inngå i kontrakten:

- Melderens skal, med referanse til forskriftens artikkel 25 og 26, forplikte seg til å ta avfallet tilbake dersom transporten ikke gjennomføres som planlagt eller dersom transporten gjennomføres i strid med forskriften.
- Mottakeren skal i tilfelle av videresending av avfallet til gjenvinning til en annen EØS-stat eller til en tredjestat underrette den opprinnelige avsenderstaten.
- Mottakeren skal snarest mulig, og senest 180 dager etter at avfallet er mottatt, fremskaffe et bevis om at avfallet er gjenvunnet eller sluttbehandlet på en miljømessig forsvarlig måte. Normalt skjer dette ved at transport/følgedokumentet påtegnes og sendes til alle berørte parter.

Kontrakten (kopi av denne) sendes sammen med meldingen til alle berørte parter.

3.4 Bankgaranti

Forskriftens artikkel 27 stiller krav om at avfallstransporten skal være underlagt krav om finansiell garanti som skal dekke kostnadene ved transport og sluttbehandling/gjenvinning. Forskriften sier ikke noe om hvem som skal stille garanti overfor hvem, eller hvilke beløp som skal stilles til disposisjon. Den sier heller ikke noe om type garanti, for eksempel som det skal stilles simpel kausjon eller selvskyldnerkausjon (on demand-garanti).

Tolkningen av dette kravet varierer derfor sterkt i EU/EØS-området. SFT stiller som regel krav om selvskyldnerkausjon ved eksport, og begrenser den til at den skal dekke hjemtransport av den mengde avfall som til enhver tid avventer behandling. Dersom andre myndigheter krever omfattende garantier, kan SFT frafalle sitt krav om garanti. Noen myndigheter krever garantier, på flere tusen kroner per tonn avfall der også kostnader for alternativ behandling inngår.

I visse tilfeller krever også behandlingsanlegget garanti fra melderens for å dekke utgiftene til behandling av avfallet. Slike privatrettslige garantier kommer i tillegg til garantier som myndighetene krever.

3.4.1 SFTs krav til bankgaranti

- Form: Garantien skal gis som bankgaranti. En bankgaranti skal gis som såkalt "on demand garanti" eller selvskyldnerkausjon, noe som betyr at banken betingelsesløst og ugjenkallelig påtar seg å dekke krav fra SFT. Simpel kausjon godtas ikke. Et forslag til garantitekst er gjengitt nedenfor.
- Beneficiant (den som kan kreve å få garantibeløpet utbetalt): SFT skal være en av beneficiantene. Hvis andre myndigheter (f.eks importmyndigheten) ønsker tilgang til en garanti, vil eksportør normalt opprette særskilt garanti for disse myndighetene.

- Varighet: Garantien skal gjelde fra første forsendelsesdato til siste forsendelsesdato + 270 dager. I garantien skal dette uttrykkes enten som en dato, eller ved at garantien er gyldig inntil SFT returnerer garantien.
- Beløp: Normalt skal garantien dekke retur til Norge av den avfallsmengden som til enhver tid har forlatt Norge og som ikke har blitt behandlet.
- Tvister skal løses i henhold til norsk lov.

En bankgaranti er et verdipapir og skal oppbevares hos beneficianten. Bankgarantier som oppbevares av SFT vil ikke bli returnert før det foreligger bekreftelse på at avfallet som omfattes av garantien er gjenvunnet eller sluttbehandlet av mottakeren.

3.4.2 Eksempel på bankgaranti

Nedenfor følger et eksempel på hvordan bankgarantien kan se ut. Dette er et forslag og teksten kan tilpasses bankens forretningsvilkår. Kravene som er gitt av myndighetene må likevel oppfylles.

GUARANTEE

We refer to Council Regulation (EEC) No. 259/93 on the supervision and control of shipment of waste within, into and out of the European Community (hereinafter called “the Regulation”).

In order to cover the current outstanding liabilities of (melderens navn) under the Regulation, relating to transfrontier shipments of waste to (landets navn) , we, (bankens navn), hereby irrevocably and unconditionally guarantee to pay the Norwegian Pollution Control Authority (SFT) NOK (kronebeløp med tall og bokstaver) upon their first demand in writing, waiving all rights of objection and defence rising from the principal, provided that such claim does arise from consignments dispatched by or on behalf of the principal.

In the event of a payment being made hereunder by us, our liability shall be reduced by the amount of any such payment and we shall only be liable to the extent of the residual amount, if any, remaining under this guarantee at that time.

(Velg en av nedenstående)

- This guarantee shall be valid, and claims will be paid for as long as the guarantee document is in SFT’s possession.
- Any demand under this guarantee must be received by us within (datoen for siste forsendelse (post 6 i meldingsdokumentet) + 270 dager) after which date all liability hereunder shall absolutely cease.

Claims under this guarantee must be presented in writing (letter or telefax followed by letter) to us.

3.5 Årsrapport

SFT krever årsrapport fra norske bedrifter som har hatt tillatelse til eksport av avfall i ett kalender år. Se kap. 8.3.

4. Krav til mottaker (importør)

Normalt er det melder (eksportøren) som har ansvaret for å starte prosessen med å søke om tillatelse til eksport av avfall. Mottakeren er relativt passiv i prosessen, men han har likevel en del forpliktelse.

4.1 Kontrakt

Melder og mottaker skal inngå en kontrakt om behandling av avfallet. Kravene til kontrakten er gjengitt i kapittel 3.3. For mottakerens del gjelder følgende krav:

- Mottakeren skal i tilfelle videresending av avfallet til gjenvinning til en annen EØS-stat eller til en tredjestat underrette den opprinnelige avsenderstaten.
- Mottakeren skal snarest mulig, og senest 180 dager etter at avfallet er mottatt, fremlegge en erklæring på at avfallet er gjenvunnet eller sluttbehandlet på en miljømessig forsvarlig måte. Normalt skjer dette ved at transport/følgedokumentet påtegnes og sendes til alle berørte parter.

4.2 Kopi av melding

Mottaker får kopi av meldingen. Den kan komme enten fra melder selv eller fra myndighetene i avsenderlandet. Dette avhenger av regelverket i avsenderlandet. I følge forskriften har mottakeren ingen plikter når han mottar meldingen. Mottakeren bør likevel informere melder og de berørte myndighetene dersom han ikke har teknisk mulighet, kapasitet eller tillatelse til å behandle avfallet, eller dersom det er andre grunner til at bedriften ikke vil motta avfallet.

4.3 Tillatelse til behandling

Mottakeren i Norge må ha nødvendige tillatelser til å behandle avfallet som omfattes av meldingen. Dette vil bli kontrollert av SFT før importtillatelsen gis. Man må også være forberedt på at de utenlandske myndighetene i noen tilfeller ønsker å kontrollere at mottakeren har mulighet og tillatelse til å behandle avfallet.

4.4 Bekreftelse på mottak mm

Med hver enkelt avfallsforsendelse følger det med et transport/følgedokument. Forskriften krever at mottakeren skal sende bekreftelse om at:

- avfallet er mottatt (innen 3 dager etter mottak)
- avfallet innen er gjenvunnet eller sluttbehandlet (innen 180 dager).

Det skal altså sendes bekreftelse to ganger for hver enkelt transport/følgedokument. Vi anbefaler at mottakeren stempler transport/følgedokumentet med firmaets stempel, som bekreftelse på mottak og behandling. Bekreftelsen skal sendes til melder samt myndighetene i avsender-, mottaker- og eventuelle transittland. Normalt er det tilstrekkelig med telefaks, men vær oppmerksom på at noen land krever bekreftelsen tilsendt i posten, ofte sammen med eget oversendelsesbrev.

Transport/følgedokumentene er nummererte, og er knyttet til et meldingsdokument. For hvert meldingsdokument begynner nummereringen med 1. Selv om det ikke er noe krav om det, anbefaler SFT mottakeren å følge med i nummereringen og ta kontakt med melderens dersom det blir brudd i nummerrekkefølgen. Brudd i nummereringen kan medføre at myndighetene i avsender- eller transittlandene oppfatter dette som at avfallet ikke har kommet fram til mottakeren, og at de vil sette i verk undersøkelser for å ta rede på dette.

4.5 Årsrapport

SFT krever årsrapport fra norske bedrifter som har hatt tillatelse til å importere avfall i ett kalender år (se kap. 8.3).

5. Utfylling av meldingsdokument

Det er laget fire skjemaer som skal brukes ved søknad om eksporttillatelse. Disse er

Meldingsdokument, norsk utgave	TA1161
Meldingsdokument, engelsk utgave	TA1163
Transport/følgedokument, norsk	TA1162
Transport/følgedokument, engelsk	TA1164

Skjemaene er gjengitt i vedlegg 1.

Siden begge skjemaene foreligger på både engelsk og norsk er det egentlig bare to skjemaer som skal benyttes i søknadsprosessen: meldingsdokument og transport/følgedokument. Meldingsdokumentet skal sendes inn sammen med søknaden, transport/følgedokument behøver normalt ikke å sendes inn før den første transporten finner sted.

Skjemaene er standardiserte over hele EU/EØS-området slik at poster med samme nummer inneholder de samme opplysningene uansett hvilket land skjemaet kommer fra. SFT anbefaler at man bruker engelske skjemaer utenfor Skandinavia. Skjemaene har unike nummer på formatet NOxxxxxx, der NO står for "Norge", og ikke "nummer". Meldingene vil bli registrert i databaser over hele Europa, og det kan by på store problemer for melderens dersom han kopier skjemaet og bruker samme nummer flere ganger.

Nedenfor gjennomgås utfyllingen av **meldingsdokumentet**. Utfyllingen av **transport/følgedokument** blir beskrevet i kapittel 8.1.

5.1 Post 1 - Melder

Her oppgis navn, adresse osv for melderens. Normalt er melderens den som har produsert avfallet, men det er også mulig for meglere og andre å melde en transport av avfall. Uansett er det melderens som står ansvarlig for myndighetene, og det er melderens som skal inngå kontrakt og stille bankgaranti.

Vi anbefaler at melderens oppgir både gate- og postadresse. I Norge er postboksadresse vanlig fordi det er en praktisk måte å distribuere post på. Flere steder i utlandet er postboksfirmas negativt ladet begrep, og flere myndigheter godtar ikke kun postadresser.

Som registreringsnummer anbefaler vi at firmaets nifrede registreringsnummer i Brønnøysundregisteret oppgis.

5.2 Post 2 - Mottaker

Mottakeren vil normalt være det firmaet som skal behandle avfallet, men kan i noen tilfeller være et firma som opptre som mellomledd mellom avfallsprodusent og behandlingsledd, og som aldri kommer i befatning med avfallet.

Når det gjelder navn og adresse gjelder de samme reglene som for melderens, men praksisen med registreringsnummer kan være forskjellig fra land til land. Vi anbefaler at man tar

kontakt med mottakeren eller myndighetene i mottakerlandet for å få oppgitt registreringsnummeret.

5.3 Post 3 – Melding om...

Under bokstav A opplyses det om meldingen gjelder en eller flere transporter. Normalt vil det ikke være noe problem å angi dette, men det kan finnes tvilstilfeller. Hvis flere lastebiler har samtidig avreise anbefaler vi at hver enkelt bil regnes som en transport. Dette betyr at bilene ikke behøver å kjøre i følge og at de kan foreta grensepasseringer og andre kontroller uavhengig av hverandre.

Under bokstav B opplyses det om at avfallet skal sluttbehandles eller gjenvinnes. Se mer om dette under beskrivelsen av post 9.

Under bokstav C angis om avfallet skal til et forhåndsgodkjent gjenvinningsanlegg. Dette punktet skal bare fylles ut dersom bokstav B(ii) er avkrysset. Her er begrepsbruken forskjellig i de forskjellige landene og vi anbefaler at man tar kontakt med behandlingsanlegget for å ta rede på om det er forhåndsgodkjent.

5.4 Post 4 – Antall transporter

Her angis hvor mange transporter som skal foretas i løpet av gyldighetsperioden for meldingen. Hvis flere biler skal kjøre i følge anbefaler vi at hver bil regnes som én transport. Det er normalt ikke noe tak på antall transporter og SFT anbefaler at man heller angir for mange enn for få. På den måten kan man unngå å søke om endring i meldingen mens den ennå er gyldig.

5.5 Post 5 – Samlet planlagt mengde

Å fylle ut mengden vil normalt ikke være noe problem, men vi anbefaler at man tar hensyn til følgende:

- Mengden skal ikke overstige mengden som er angitt i kontrakten, eller eventuelle andre begrensinger som er pålagt mottakeren.
- Mengden bør være så pass romslig angitt at man ikke overskrider den angitte mengden under meldingens gyldighetstid. Normalt vil det ikke by på problemer å få endret mengden ved transporter innen Skandinavia, men det har forekommet at noen myndigheter har forlangt ny melding. Å behandle en ny melding kan ofte ta en måned, noe som kan medføre avbrudd i transportene.
- I noen land kan omsøkt mengde påvirke størrelsen på bankgarantien som skal stilles, noe som kan medføre økte utgifter i form av provisjoner og sikkerhetsstillelse overfor banken.

5.6 Post 6 - Dato for transporter

En melding kan maksimalt gjelde for ett kalenderår. Siden det kan ta opp til fire uker å få tillatelse til eksport er det mest effektivt å sette dato for første transport til ca en måned etter at meldingen sendes.

Hvis det er snakk om kontinuerlige transporter kan dato for siste transport settes til ett år etter første transport. For enkelttransporter bør siste dato settes så langt fram i tid at man tar høyde for eventuelle forsinkelser i behandlingen av søknaden.

Vær oppmerksom på at bankgarantien skal være gyldig til datoen for siste transport pluss 180 dager (den tiden behandleren har på seg til å behandle avfallet), noe som kan ha konsekvenser for kostnaden ved å stille bankgaranti.

5.7 Post 7 - Transportører

Navn på transportører oppgis her. Det er varierende praksis i de forskjellige landene hvorvidt denne opplysningen er bindende, og SFT anbefaler derfor at man ikke bytter transportør etter at meldingen er sendt inn.

5.8 Post 8 - Behandlingsanlegg

Her angis navn og adresse på det anlegget som skal ta hånd om avfallet. Her gjelder de samme anbefalingene som tidligere når det gjelder bruk av postboksadresser. Praksisen med registreringsnummer kan være forskjellig fra land til land, og SFT anbefaler at man tar kontakt med mottakeren eller myndighetene i mottakerlandet for å få oppgitt registreringsnummeret.

5.9 Post 9 – Kodenummer for teknologi

Her oppgis det en kode som angir om avfallet skal sluttbehandles eller gjenvinnes. Koden består av bokstaven R eller D, etterfulgt av ett eller to sifre. En oversikt over kodene finnes på baksiden av meldingsskjemaet, se vedlegg 1.

5.10 Post 10 – Avfallsprodusenten

Her oppgis navn og adresse på firmaet som har produsert avfallet. De samme reglene for navngiving osv gjelder som for post 1.

5.11 Post 11 – Transportmetoder

Her føres det opp én eller flere av de kodene (R, T, S, A, W) som står oppgitt på baksiden av meldingsskjemaet, se vedlegg 1.

5.12 Post 12 – Emballasjetyper

Her oppføres ett eller flere av sifrene som står oppført på baksiden av meldingsskjemaet. Det er viktig at bare selve sifferet føres opp, ikke teksten.

5.13 Post 13 – Navn og kjemisk sammensetning

Her er det plass til fritekst som skal brukes for å beskrive avfallet. Her kan det opplyses om handelsnavn, kjemisk sammensetning, kjemisk formel og andre opplysninger som beskriver avfallet på en hensiktsmessig måte. Teksten må være på et språk som er forståelig i avsender-, transitt- og mottakerlandet.

5.14 Post 14 – Fysiske egenskaper

Også her oppføres ett eller flere av sifrene som står oppført på baksiden av meldingsskjemaet, se vedlegg 1. Det er viktig at bare selve sifferet føres opp, ikke teksten.

5.15 Post 15 – Avfallets identifikasjonskode

Denne posten skal inneholde nasjonale og internasjonale koder som brukes for å identifisere sammensetning og opphav av avfallet.

5.15.1 I eksport-/avsenderlandet

Her benyttes den firesifrede koden som er oppgitt i Norsk Standard. For avfall som regnes som farlig avfall i Norge begynner koden med siffer 7 (identisk med avfallsstoffnummeret som brukes på deklarasjonsskjema for farlig avfall).

5.15.2 I import-/mottakerlandet

De fleste landene innen EU/EØS har egne systemer for å identifisere avfall, og vi anbefaler at man tar kontakt med mottakeren eller myndigheten i mottakerlandet for å få oppgitt rett kode.

5.15.3 IWIC

IWIC (International Waste Identification Code) er en kode på formatet

Q___ + ___//D,R___//L,P,S___//C___ + ___ + ___//H___ + ___//A___

De forskjellige bokstavene skal etterfølges av tallkoder, slik at man får en svært detaljert beskrivelse av avfallet sammensetning, farlige egenskaper og annet.

5.15.4 Den europeiske avfallslisten (EAL/EWL)

Katalogen er for tiden under revisjon. Vi gjør oppmerksom på at alle seks siffer skal benyttes, og at det ikke er tillatt å bruke koder der begge de to siste sifrene er null.

5.15.5 Annet

Her føres det opp eventuelle andre koder som kan være aktuelle for å beskrive avfallet.

5.16 Post 16 – OECD-klassifisering

OECD benytter et kodesystem for avfall. Koden består av to bokstaver og tre sifre. Den første bokstaven er G (green), A (amber, gul) eller R (red). EU har adoptert OECDs system. Kryss av i riktig rute og før opp den fullstendige koden, 2 bokstaver og tre sifre.

5.17 Post 17 – Y-nummer

Y-nummeret er en kode som er hentet fra Basel-konvensjonens inndeling av avfall. Koden består av bokstaven Y etterfulgt av ett eller to sifre.

5.18 Post 18 – H-nummer

Kodene finnes på baksiden av meldingsdokumentet, og angir avfalllets eventuelle farlige egenskaper. Kodene går igjen i flere regelverk, blant annet i ”ADR”. For eksempel omfatter klasse 3 i ADR brannfarlige stoffer. En beskrivelse av klassifiseringssystemet er tatt inn i vedlegg 3 til forskrift om farlig avfall.

5.19 Post 19 – FN-identifikasjon

Kodene her er hentet fra regelverket for transport av farlig gods (”ADR”). UN-nummeret er identisk med den firesifrede koden som brukes for angi hvilken type farlig gods det dreier seg om, mens FN-klasse angir den primære faren ved godset (brennbart, giftig etc.). Kodene finnes i boken ”ADR/RID. Vei-/jernbanetransport av farlig gods”.

5.20 Post 20 – Berørte land

Landene som omfattes av transporten angis her. Alle land i verden har sin standardiserte kode som består av to bokstaver. Kodene finnes bak på meldingsdokumentet. Avsenderlandet skal angis helt til venstre, mottakerlandet til høyre, og transittland i midten. Rekkefølgen skal angi ruten avfallet følger.

5.21 Post 21 – Tollsteder

Her angis tollsted som passeres idet avfallet forlater eller kommer inn i EU. Kun ett tollsted skal oppføres.

5.22 Post 22 – Vedlegg

Her angis antall vedlegg til meldingsskjemaet. Vedlegg kan være utdypende informasjon til post 1-23: f.eks navn på avfallsbesittere, navn på transportører eller nærmere beskrivelse av avfallsets sammensetning og egenskaper.

5.23 Post 23 – Underskrifter

Melder skal underskrive her. Med underskriftene erklærer meldereren at han har oppfylt de betingelsene som er gitt i post 23. I tillegg til dato og underskrift skal navnet på den som underskrives angis med blokkbokstaver.

Post 24 og 25 brukes av myndighetene i mottakerlandet.

6. Innsending av skjemaer

I Norge er det melderens plikt å sende meldingsdokumentene til mottakeren og myndighetene i eksport-, transitt og mottakerlandene. Myndigheten i mottakerlandet føres opp som hovedadressat i brevet, mens de andre partene føres opp som mottakere av kopi. Hvis melderer ikke er den samme som avfallsprodusenten anbefaler vi at kopi av dokumentene også sendes til avfallsprodusenten.

For å spare tid anbefaler vi at man venter med å sende meldingsdokumentet til bankgaranti og kontrakt foreligger. Vi anbefaler også at man skriver et oversendelsesbrev der meldingsdokument, bankgaranti og kontrakt følger som vedlegg.

Dokumentene fordeles på denne måten:

Mottaker: Dokument:	SFT	Mottaker- myndighet	Transitt- myndighet	Mottaker
Oversendelsesbrev	Kopi	original	Kopi	kopi
Meldingsskjema	Kopi	original	Kopi	kopi
Kontrakt	Kopi	kopi	Kopi	kopi
Bankgaranti	Original	kopi	Kopi	kopi

For en oversikt myndighetene i utlandet henviser vi til <http://www.basel.int/ca.html>

I enkelte land som for eksempel Tyskland, Belgia, Frankrike og Storbritannia håndheves forskriften av lokale myndigheter. Vi anbefaler at man tar kontakt med mottakeren av avfallet for å ta rede på navn og adresse til de lokale myndighetene.

7. Saksbehandling hos myndighetene

Saksbehandlingen etter at meldingen er sendt er detaljert beskrevet i forskriften. I EU/EØS-området forvaltes forskriften ofte i kombinasjon med lokal lovgivning. Dette betyr at man ikke alltid kan regne med at behandlingen av søknad skjer fullstendig i henhold til forskriftsteksten. Nedenfor har vi beskrevet prosessen i grove trekk, og vi har i tillegg beskrevet noen vanlig forekommende avvik.

7.1 Normal saksbehandling

Saksbehandlingen, slik den er beskrevet i forskriften, består av følgende punkter:

- Melderer sender selv dokumentene i henhold til tabellen i kapittel 6.
- Mottakermyndigheten skal innen tre dager etter at meldingen er mottatt sende melding til de øvrige partene om at meldingen er mottatt.
- Fra mottaksbekreftelsen er sendt har de øvrige myndighetene opptil 30 dager på seg til å komme med innvendinger mot, eller nekte transporten.
- I Norge er det ikke anledning til å gi stilltiende samtykke (se nedenfor), og SFT vil gi skriftlig svar på alle meldinger. Transportene kan ikke påbegynnes før SFT har gitt sin eksporttillatelse.
- For avfall til sluttbehandling kan transportene ikke påbegynnes før mottakermyndigheten har gitt tillatelse ved å stemple meldingsdokumentet. For avfall til gjenvinning er det anledning for transitt- og mottakermyndighetene til å gi stilltiende samtykke. Dette betyr at transporten kan påbegynnes etter at 30-dagers fristen er utløpt, under forutsetning av at SFT har gitt eksporttillatelse og at det ikke foreligger innvendinger fra andre lands myndigheter.
- Hvis én eller flere av de involverte myndighetene har innvendinger mot transporten, kan den ikke gjennomføres, uansett om øvrige myndigheter tillater transporten.

Når tillatelse er gitt gjelder den for maksimalt ett år. Hvis man ønsker å eksportere avfall etter at tillatelsen er utløpt må man søke på nytt, og det må benyttes et nytt meldingsskjema med et nytt løpenummer.

7.2 Vanlige avvik/problemer

Noen land kan ha avvikende rutiner for saksbehandlingen. Det er ikke rom til å angi alle avvikene her, men det er viktig å være klar over følgende:

- Det er i visse tilfeller og i noen land anledning til å gi stilltiende samtykke til transporten. Det vil si at hvis melderer ikke har fått tilbakemelding innen 20/30-dagers fristen, kan man anta at de utenlandske myndighetene tillater transporten. Dette har i ved flere tilfeller ført til at eksportører har påbegynt transportene i god tro, og har fått problemer ved grensepassering, fordi det senere har vist seg at en myndighet likevel ikke har tillatt transporten.
- Flere myndigheter sender ikke ut mottaksbekreftelse innen fastsatt tid. I tilfelle av ufullstendig utfylte skjemaer forekommer det at noen myndigheter venter med å sende bekreftelse til søknaden er komplett. Det har også forekommet at myndigheter har ventet med å sende mottaksbekreftelse til SFT har gitt sin eksporttillatelse. SFT vil normalt ikke kontakte andre myndigheter for å purre opp mottaksbekreftelser eller tillatelser. Forutsatt

at melderer har oppfylt sine forpliktelser overfor SFT vil SFT gi eksporttillatelse innen en rimelig tid etter at meldingen burde ha kommet frem til mottakermyndigheten.

- I utlandet er det noen steder ikke vanlig at man skriver brev med kopi til andre adressater. Det kan i noen tilfeller være vanskelig for alle partene å vite hvem som har fått hvilke opplysninger, slik at saksgangen kan bli komplisert.
- Forskriftens artikkel 27 åpner for at alle de involverte myndigheter kan kreve finansiell garanti for at transporten kan gjennomføres. Dette kan medføre forsinkelser og store økonomiske utlegg for en eksportør. Et eventuelt krav om garanti overfor transitt- og/eller mottakerland vil bli gjort gjeldende etter at meldingen er mottatt, og tillatelse til transport vil i mange tilfeller ikke bli gitt før garantien er godkjent av transitt- og/eller mottakerland.
- Det har forekommet at myndighetene i mottakerlandet har bedt om å få tilsendt samtlige transport/følgedokumenter for stempeling før tillatelse til import har blitt gitt.

7.3 Gebyr

SFT tar for tiden ikke gebyr for å behandle søknader om eksport- eller importtillatelse. Forskriftens artikkel 33, pkt 1 åpner for at det kan kreves inn behandlingsgebyr av melderer. SFT har ikke oversikt over hvilke myndigheter som krever gebyr, men gebyrer i størrelsesorden NOK 5.000-10.000 forekommer.

7.4 Offentlighet

Saksbehandlingen hos SFT følger bestemmelsene i forvaltningsloven og offentlighetsloven. Dette betyr at alle dokumenter som inngår i en søknad i utgangspunktet er offentlige. SFT vil likevel ikke gi innsyn i kontrakter eller bankgarantier fordi disse kan inneholde firmasensitiv informasjon.

Hvis det er andre dokumenter som melderer ønsker unntatt fra offentlighet må dette gå klart frem av søknaden, og det må angis hvilke dokumenter man ønsker skal unntas fra offentlighet.

8. Dokumentflyt etter at tillatelse til transport er gitt.

8.1 Transport/følgedokument

I tillegg til skjemaene TA1161/TA1163 som brukes ved meldingsprosessen skal hver transport ledsages av skjemaene TA1162 eller TA1164. De er identiske, bortsett fra språket. SFT anbefaler at den engelske utgaven benyttes utenfor Skandinavia.

Postene på TA1162/64 er i hovedsak identiske med postene i TA1161/63 slik at de samme reglene gjelder for utfyllingen. Følgende poster skiller seg fra TA1161/63:

8.1.1 Post 3

Her angis det hvilket meldingsnummer transportene skjer under.

8.1.2 Post 4

Her påføres løpenummer for transporten. Begynn med 1 og vær nøye med at det ikke blir brudd i nummereringen, eller at samme nummer blir brukt flere ganger.

8.1.3 Post 5, 6, 7, 10, 11, 12

Her angis navn på transportør samt kjennetegnet til transportmidlet. Dette kan f.eks være bilens registreringsnummer eller navn på skip og rederi.

8.1.4 Post 17

Her angis mengden avfall som transporteres under dette transport/følgedokumentet. Hvis flere biler kjører i følge anbefales det at hver bil regnes som en transport.

8.1.5 Post 18

Her angis antall kolli.

8.1.6 Post 20

Hvis avfallet krever særskilt håndtering kan opplysninger om dette gis her. Det kan f.eks være hvis avfallet må lagres tørt.

8.1.7 Post 21

Her påføres dato avfallet forlater avfallsprodusenten.

8.1.8 Post 22

Fylles ut som post 23 påmeldingsdokumentet.

Post 22, 23 og 24 fylles ut av behandlingsanlegget etter at avfallet er mottatt.

8.2 Melding i forbindelse med enkelttransporter

Transport/følgedokumentet skal følge lasten. Det skal sendes til partene i saken ved tre anledninger. For SFTs vedkommende er utsending via faks tilstrekkelig, men andre myndigheter kan forlange å få dokumentet tilsendt pr brev.

1. Senest 3 dager før avfallet sendes skal transport/følgedokumentet sendes til mottakeren samt myndighetene i avsender-, transitt- og mottakerlandet.

2. Senest tre dager etter at avfallet er ankommet behandlingsanlegget skal anlegget sende en bekreftelse til melderer samt myndighetene i avsender-, transitt- og mottakerlandet om at avfallet er kommet frem. Dette gjøres ved at post 23 og 24 i transport/følgedokumentet fylles ut.
3. Senest 180 dager etter at avfallet er ankommet behandlingsanlegget skal anlegget sende en bekreftelse til melderer samt myndighetene i avsender-, transitt- og mottakerlandet om at avfallet er forsvarlig gjenvunnet eller sluttbehandlet. Dette gjøres ved at post 25 i transport/følgedokumentet fylles ut.

8.3 Årsrapporter

Årsrapporteringen følger kalenderåret, dvs at det skal rapporteres hvor mye avfall som ble eksportert eller importert i løpet av hvert enkelt år, selv om de aller fleste tillatelser er gjelder for deler av to år.

Årsrapporten skal foreligge innen 1. februar og sendes SFT enten per post (SFT, postboks 8100 Dep, 0032 OSLO) eller per e-mail (postmottak@sft.no).

Årsrapporten skal inneholde:

- navn på bedriften som rapporterer
- meldingsnummeret
- dato for tillatelse fra SFT (import) eller importlandets myndigheter (eksport)
- total mengde eksportert eller importert avfall mellom 1. januar og 31. desember for hvert meldingsnummer.

Det skal sendes rapport for alle tillatelser som var gyldige i løpet av året, selv om det ikke er eksportert/importert avfall (dvs. alle tillatelser gitt de to siste årene). Dersom en bedrift har hatt flere tillatelser kan det være hensiktsmessig med en tabell.

Obs! Ved import, skal årsrapporten angi mengde **importert** avfall, dvs. mengde avfall som er mottatt av bedriften, uavhengig om det er ferdig behandlet eller ikke.

Årsrapportene til SFT er offentlige og det er bedriftens ansvar å påse at rapportene ikke inneholder sensitive data.

Det er spesielle regler for rapportering av import/eksport av ozonreduserende stoffer. Ta gjerne kontakt med SFT for å sikre at krav i alle forskrifter kan dekkes i én rapport.

Vedlegg 1: Faksimile av søknadsskjemaene

På de neste sidene er følgende skjemaer gjengitt:

- Meldingsdokument, norsk utgave, forside og bakside
- Transport/følgedokument, norsk utgave, forside og bakside

Skjemaene finnes på mange språk, men har alltid samme struktur.

DET EUROPEISKE FELLESSKAP (a)

GRENSEKRYSSENDE TRANSPORT AV AVFALL
Meldingsdokument

KOPI TIL:	1. Melder/eksportør (navn, adresse) og eventuelt registreringsnummer: ☐		3. Melding om (1): Nr. NO 201452 A (i) En enkelt transport ☐ (ii) Samlet melding (flere transporter) ☐ B (i) Sluttbehandling (ingen gjenvinning) ☐ (ii) Gjenvinning ☐ C* Forhåndsgodkjent gjenvinningsanlegg ☐ ja ☐ nei * (fylles ut bare dersom B (ii) er avkrysset)	
	2. Mottaker (navn, adresse) og eventuelt registreringsnummer: Tlf.: Faks: Kontaktperson:		4. Samlet antall planlagte transporter: 5. Samlet planlagt mengde (b) kg liter	
	7. Planlagt(e) transportør(er) (navn, adresse) og eventuelt registreringsnummer: * Tlf.: Faks: Kontaktperson: * (liste vedlegges dersom det er flere)		6. Første transport tidligst: Avgang for siste transport senest:	
	10. Avfallsprodusent (navn, adresse): Tlf.: Faks: Kontaktperson: Produksjonsprosess og -sted: * * (Nærmere opplysninger i vedlegg om nødvendig)		8. Sluttbehandlings-/gjenvinningsanlegg (navn, sted, adresse): Tlf.: Faks: Eventuelt registreringsnummer: og gyldighetsutløp: Kontaktperson:	
	13. Avfallets navn og kjemiske sammensetning:		9. Kodenummer for sluttbehandlings-/gjenvinningsoperasjon (2): og anvendt teknologi: * * (Nærmere opplysninger i vedlegg om nødvendig)	
	15. Avfallets identifikasjonskode - i eksport-/avsenderlandet: - i import-/mottakerlandet: Internasjonal identifikasjonskode for avfallet (IWIC): Den europeiske avfallskatalog (EWC): Annet (spesifiseres):		11. Transportmetode(r) (2): 12. Emballasjetype(r) (2):	
	16. OECD-klassifiseringskode (1): oransje ☐ rød ☐ og nr.: annen* ☐ * (spesifiseres)		14. Fysiske egenskaper (2):	
	20. Berørte land (2), kodenummer for vedkommende myndigheter (dersom det er relevant) og nøyaktig angitte innførsels- og utførselssteder: Eksport-/avsenderland Transittland Import-/mottakerland		17. Y-nummer:	
	21. Tollsteder ved innførsel og/eller utførsel (Det europeiske fellesskap) Innførsel: Utførsel:		18. H-nummer (2):	
	22. Antall vedlegg:		19. FN-identifikasjonsnummer: FN-klasse (2): og offisiell transportbetegnelse:	
23. Erklæring fra melder/eksportør: Jeg erklærer at opplysningene ovenfor er fullstendige og riktige etter min beste overbevisning. Jeg erklærer også at de skriftlige kontraktsforpliktelsene som er fastsatt i forordning er oppfylt og at den grensekryssende transporten er eller vil bli dekket av eventuelle forsikringer eller finansielle garantier som kreves. Navn: Underskrift: Dato:				
TIL BRUK FOR VEDKOMMENDE MYNDIGHETER				
24. FYLLES UT AV VEDKOMMENDE MYNDIGHET I IMPORT-/MOTTAKERLANDET Melding mottatt den: Bekreftelse sendt den: Vedkommende myndighets navn, stempel og/eller underskrift:		25. TILLATELSE * TIL TRANSPORTEN FRA VEDKOMMENDE MYNDIGHET i: (landets navn) den: Vedkommende myndighets navn, stempel og/eller underskrift: Tillatelsen utløper den: Særlige vilkår (1) ☐ nei ☐ ja, se rubrikk 26 på neste side * (ikke nødvendig for avfall på OECD-vedtakets oransje liste)		

(1) Kryss av i riktig rute

(2) Se koder på baksiden

(a) Skjema som også brukes av OECD
(b) Angi én av de to. Vedkommende myndigheter har anledning til å be om at mengden bare angis i kilogram.

TA 1161/1998

Liste over forkortelser brukt i meldingsdokumentet

SLUTTBEHANDLINGS-/GJENVINNINGSDOKUMENTET (rubrikk 9)

SLUTTBEHANDLING (INGEN GJENVINNING)

- D1 Deponering på eller i jorden (f.eks. fyllplass osv.)
 D2 Behandling i jordmiljø (f.eks. biologisk nedbrytning av flytende avfall eller slam i jordbunnen osv.)
 D3 Innpumping i dypere lag (f.eks. innpumping av pumpbart avfall i borehull, saltdomer, eller naturlige geologiske sprekker osv.)
 D4 Laguner (f.eks. tømning av flytende avfall eller slam i borehull, dammer eller laguner osv.)
 D5 Deponering på spesielt tilrettelagt fyllplass (f.eks. plassering i atskilte fôrde hulrom som er tildekket og isolert fra hverandre og fra miljøet osv.)
 D6 Utslipp i akvatisk miljø, unntatt i havet
 D7 Utslipp i havet, herunder nedgraving på havbunnen
 D8 Biologisk behandling som ikke er angitt annet sted på denne listen, og som fører til sammensetninger eller blandinger som sluttbehandles i henhold til sluttbehandlingsformene nevnt i punkt D1 til D12
 D9 Fysisk-kjemisk behandling som ikke er angitt annet sted på denne listen, og som fører til sammensetninger eller blandinger som sluttbehandles i henhold til sluttbehandlingsformene nevnt i punkt D1 til D12 (f.eks. fordamping, tørking, røsting osv.)
 D10 Forbrenning på land
 D11 Forbrenning til havs
 D12 Permanent lagring (f.eks. plassering av beholdere i gruver osv.)
 D13 Gruppering for en av sluttbehandlingsformene nevnt i punkt D1 til D12
 D14 Oppakking for en av sluttbehandlingsformene nevnt i punkt D1 til D12
 D15 Lagring for en av sluttbehandlingsformene nevnt i punkt D1 til D12

GJENVINNINGSDOKUMENTET

- R1 Bruk som brensel (annet enn direkte forbrenning) eller på annen måte til framstilling av energi
 R2 Gjenvinning eller regenerering av løsemidler
 R3 Gjenvinning eller resirkulering av organiske stoffer som ikke brukes som løsemidler
 R4 Gjenvinning eller resirkulering av metaller eller metallforbindelser
 R5 Gjenvinning eller resirkulering av andre uorganiske materialer
 R6 Regenerering av syrer eller baser
 R7 Nyttiggjøring av komponenter som brukes til å opprensning av forurensning
 R8 Nyttiggjøring av komponenter fra katalysatorer
 R9 Regenerering eller annen ombruk av olje
 R10 Spredning på jordbunnen til landbruksformål eller økologiske formål
 R11 Bruk av reststoffer fra en av gjenvinningsformene nevnt i punkt R1 til R10
 R12 Bruk av reststoffer fra en av gjenvinningsformene nevnt i punkt R1 til R11
 R13 Lagring av materialer med henblikk på å la det gjennomgå en av gjenvinningsformene nevnt i punkt R1 til R12

MERK: Sluttbehandlingsformene (D) er ikke relevante for OECDs kontrollsystem.

TRANSPORTMETODE(R) (rubrikk 11)

- R = vei
 T = jernbane
 S = hav
 A = luft
 W = innlands vannvei

EMBALLASJETYPEN (rubrikk 12)

1. Metallfat
 2. Tretønne
 3. Jerrykanna
 4. Kasse
 5. Sekk
 6. Komposittemballasje
 7. Trykkbeholder
 8. Bulk
 9. Annen (spesifiser)

FYSISKE EGENSKAPER (rubrikk 14)

1. Pulver/stavform
 2. Fast form
 3. Tykttflytende/pastaform
 4. Slamform
 5. Flytende
 6. Gassform
 7. Annen (spesifiser)

H-NUMMER OG FN-KLASSE (rubrikk 18 og 19)

FN-klasse	H-nummer	Betegnelse
1	H1	Eksploderende
3	H3	Brennbare væsker
4.1	H4.1	Brennbare faste stoffer
4.2	H4.2	Selvantenneliggende stoffer
4.3	H4.3	Stoffer som utskiller brennbare gasser ved kontakt med vann
5.1	H5.1	Oksyderende stoffer
5.2	H5.2	Organiske peroksider
6.1	H6.1	Giftige stoffer (akutte)
6.2	H6.2	Smittfarlige stoffer
8	H8	Etsende stoffer
9	H10	Stoffer som utskiller giftige gasser ved kontakt med luft eller vann
9	H11	Giftige stoffer (senvirkninger/kroniske virkninger)
9	H12	Økotoxiske stoffer
9	H13	Stoffer som etter disponering kan avgis annet materiale, f.eks. et utvasket stoff, som har en eller flere av egenskapene ovenfor.

OECD-LANDKODER (rubrikk 20)

Australia:	AU	De forente stater:	US	Island:	IS	Nederland:	NL	Sveits:	CH
Belgia:	BE	Storbritannia:	GB	Italia:	IT	New Zealand:	NZ	Sverige:	SE
Canada:	CA	Frankrike:	FR	Japan:	JP	Norge:	NO	Tyrkia:	TR
Danmark:	DK	Hellas:	GR	Luxembourg:	LU	Portugal:	PT	Tyskland:	DE
Finland:	FI	Irland:	IE	Mexico:	MX	Spania:	ES	Østerrike:	AT

For andre land skal forkortelsene i ISO-standard 3166 brukes.

26. SÆRLIGE VILKÅR FOR TILLATELSE TIL TRANSPORTEN

DEN INTERNASJONALE IDENTIFIKASJONSKODEN FOR AVFALL (IWIC - RUBRIKK 15), LISTENE OVER OECD-KLASSIFISERINGEN AV AVFALL BEREGNET PÅ GJENVINNING (ORANSJE, RØD - RUBRIKK 16) OG AVFALLSKATEGORIENE SOM SKAL KONTROLLERES (TABELL Y - RUBRIKK 17), SAMT MER DETALJERTE INSTRUKSJONER FINNES I EN BRUKERVEILEDNING SOM KAN FÅS FRA OECD.

DET EUROPEISKE FELLESKAP (a)		GRENSEKRYSSENDE TRANSPORT AV AVFALL	
		Transport- og følgedokument	
KOPI TIL:	1. Melder/eksportør (navn, adresse) og eventuelt registreringsnummer: ☐	3. Tilsvarende melding nr.	4. Transportens løpenummer:
	Tilf.: Faks: Kontaktperson:	8. Sluttbehandlings-/gjenvinningsanlegg (navn, sted, adresse): Tilf.: Faks: Eventuelt registreringsnummer: og gyldighetsutløp: Kontaktperson:	
	2. Mottaker (navn, adresse) og eventuelt registreringsnummer: Tilf.: Faks: Kontaktperson:	9. Kodenummer for sluttbehandlings-/gjenvinningsoperasjon (2): og anvendt teknologi:	
	5. Første transportør (navn, adresse): Eventuelt registreringsnummer: Tilf.: Faks:	6. Andre transportør (3) (navn, adresse): Eventuelt registreringsnummer: Tilf.: Faks:	7. Siste transportør (navn, adresse): Eventuelt registreringsnummer: Tilf.: Faks:
	10. Transportmiddelets kjennetegn: Forsendelsesdato: Underskrift av transportørens representant:	11. Transportmiddelets kjennetegn: Forsendelsesdato: Underskrift av transportørens representant:	12. Transportmiddelets kjennetegn: Forsendelsesdato: Underskrift av transportørens representant:
	13. Avfallets navn og kjemiske sammensetning:		14. Fysiske egenskaper (2):
	15. Avfallets identifikasjonskode - i eksport-/avsenderlandet: - i import-/mottakerlandet: Internasjonal identifikasjonskode for avfallet (IWIC): Den europeiske avfallskatalog (EWC): Annet (spesifiseres):		17. Faktisk mengde (b): kg liter
	16. OECD-klassifiseringskode (1): oransje ☐ rød ☐ og nr.: annen* ☐ * (spesifiseres)		18. Antall kolli:
	19. FN-identifikasjonsnummer: og offisiell transportbetegnelse:		FN-klasse (2):
	20. Særlige håndteringsinstruksjoner:		22. Erklæring fra melder/eksportør: Jeg erklærer at opplysningene i rubrikk 1 til 9 og 13 til 21 ovenfor er fullstendige og riktige etter min beste overbevisning. Jeg erklærer også at de skriftlige kontraktsforpliktelsene som er fastsatt i forordningen, er oppfylt, og at den grensekryssende transporten er eller vil bli dekket av de forsikringer eller finansielle garantier som eventuelt kreves, og *
21. Faktisk dato for forsendelsen:		Navn: Underskrift: Dato: * (stryk det som ikke passer)	
FYLLES UT AV MOTTAKER / SLUTTBEHANDLINGS-/GJENVINNINGSANLEGG			
23. Transporten er mottatt av mottaker den: (dersom forskjellig fra sluttbehandlings-/gjenvinningsanlegget) Mottatt mengde (b): kg liter Dato: Navn: Underskrift: * (ta umiddelbart kontakt med vedkommende myndigheter)		25. Undertegnede erklærer med dette at sluttbehandling/gjenvinning av avfallet beskrevet ovenfor er gjennomført. * Dato: Navn: Underskrift:	
24. Transporten er mottatt av sluttbehandlings-/gjenvinningsanlegget den: Mottatt mengde (b): kg liter Dato: Navn: Underskrift: Sluttbehandling/gjenvinning fullføres senest: Sluttbehandlings-/gjenvinningsmetode: * (ta umiddelbart kontakt med vedkommende myndigheter)		* (ikke nødvendig under OECDs kontrollsystem)	

(1) Kryss av i riktig rute (2) Se koder på baksiden (3) Liste vedlegges dersom det er flere

(a) Skjema brukes også av OECD

(b) Antall kolli av de to. Vedkommende myndigheter har anledning til å be om at mengden bare angis i kilogram

Trykkside aa 67 92 04 92

TA 1162/1998

Liste over forkortelser brukt i transport- og følgedokumentet

SLUTTBEHANDLINGS-/GJENVINNINGSDOKUMENTER (rubrikk 9)

SLUTTBEHANDLING (INGEN GJENVINNING)

- D1 Deponering på eller i jorden (f.eks. fyllplasser osv.)
- D2 Behandling i jordmiljø (f.eks. biologisk nedbryting av flytende avfall eller slam i jordbunnen osv.)
- D3 Innpumping i dypere lag (f.eks. innpumping av pumpbart avfall i borehull, saltdomer, eller naturlige geologiske sprekker osv.)
- D4 Laguner (f.eks. tømming av flytende avfall eller slam i borehull, dammer eller laguner osv.)
- D5 Deponering på spesielt tilrettelagt fyllplass (f.eks. plassering i atskilte fôrde hulrom som er tildekket og isolert fra hverandre og fra miljøet osv.)
- D6 Utslipp i akvatiske miljø, unntatt i havet
- D7 Utslipp i havet, herunder nedgraving på havbunnen
- D8 Biologisk behandling som ikke er angitt annet sted på denne listen, og som fører til sammensetninger eller blandinger som sluttbehandles i henhold til sluttbehandlingsformene nevnt i punkt D1 til D12 (f.eks. fordamping, tørking, røsting osv.)
- D9 Fysisk-kjemisk behandling som ikke er angitt annet sted på denne listen, og som fører til sammensetninger eller blandinger som sluttbehandles i henhold til sluttbehandlingsformene nevnt i punkt D1 til D12 (f.eks. fordamping, tørking, røsting osv.)
- D10 Forbrenning på land
- D11 Forbrenning til havs
- D12 Permanent lagring (f.eks. plassering av beholdere i gruver osv.)
- D13 Gruppering for en av sluttbehandlingsformene nevnt i punkt D1 til D12
- D14 Oppakning for en av sluttbehandlingsformene nevnt i punkt D1 til D12
- D15 Lagring for en av sluttbehandlingsformene nevnt i punkt D1 til D12

MERK: Sluttbehandlingsformene (D) er ikke relevante for OECDs kontrollsystem.

GJENVINNINGSDOKUMENTER

- R1 Bruk som brensel (annet enn direkte forbrenning) eller på annen måte til framstilling av energi
- R2 Gjenvinning eller regenerering av løsemidler
- R3 Gjenvinning eller resirkulering av organiske stoffer som ikke brukes som løsemidler
- R4 Gjenvinning eller resirkulering av metaller eller metallforbindelser
- R5 Gjenvinning eller resirkulering av andre uorganiske materialer
- R6 Regenerering av syrer eller baser
- R7 Nyttiggjøring av komponenter som brukes til opprensing av forurensning
- R8 Nyttiggjøring av komponenter fra katalysatorer
- R9 Regenerering eller annen ombruk av olje
- R10 Spredning på jordbunnen til landbruksformål eller økologiske formål
- R11 Bruk av reststoffer fra en av gjenvinningsformene nevnt i punkt R1 til R10
- R12 Bruk av reststoffer fra en av gjenvinningsformene nevnt i punkt R1 til R11
- R13 Lagring av materialer med henblikk på å la det gjennomgå en av gjenvinningsformene nevnt i punkt R1 til R12

FYSISKE EGENSKAPER (rubrikk 14)

1. Pulver/støvmform
2. Fast form
3. Tyktflytende/pastaform
4. Slamform
5. Flytende
6. Gassform
7. Annen (spesifiser)

OECD-LANDKODER (rubrikk 26, 27 og 28)

Australia:	AU	De forente stater:	US	Island:	IS	Nederland:	NL	Sveits:	CH
Belgia:	BE	Storbritannia:	GB	Italia:	IT	New Zealand:	NZ	Sverige:	SE
Canada:	CA	Frankrike:	FR	Japan:	JP	Norge:	NO	Tyrkia:	TR
Danmark:	DK	Hellas:	GR	Luxembourg:	LU	Portugal:	PT	Tyskland:	DE
Finland:	FI	Irland:	IE	Mexico:	MX	Spania:	ES	Østerrike:	AT

For andre land skal forkortelsene i ISO-standard 3166 brukes.

TIL BRUK FOR TOLLMYNDIGHETENE *

26. EKSPORT/AVSENDERLAND ELLER (FOR DET EUROPEISKE FELLESKAP) UTGANGSTOLLSTED Avfallet beskrevet på forsiden er utført av landet/Fellesskapet den: Stempel: Underskrift:	27. STEMLER FRA TRANSITLANDENES TOLLSTEDER <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <th colspan="2" style="text-align: left; padding: 2px;">Landets navn (2):</th> <th colspan="2" style="text-align: left; padding: 2px;">Landets navn (2):</th> </tr> <tr> <td style="width: 50%; text-align: center; padding: 2px;">Innført</td> <td style="width: 50%; text-align: center; padding: 2px;">Utført</td> <td style="width: 50%; text-align: center; padding: 2px;">Innført</td> <td style="width: 50%; text-align: center; padding: 2px;">Utført</td> </tr> </table>	Landets navn (2):		Landets navn (2):		Innført	Utført	Innført	Utført
Landets navn (2):		Landets navn (2):							
Innført	Utført	Innført	Utført						
28. IMPORT/MOTTAKERLAND Avfallet beskrevet på forsiden er innført i landet den: Stempel: Underskrift:	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <th colspan="2" style="text-align: left; padding: 2px;">Landets navn (2):</th> <th colspan="2" style="text-align: left; padding: 2px;">Landets navn (2):</th> </tr> <tr> <td style="width: 50%; text-align: center; padding: 2px;">Innført</td> <td style="width: 50%; text-align: center; padding: 2px;">Utført</td> <td style="width: 50%; text-align: center; padding: 2px;">Innført</td> <td style="width: 50%; text-align: center; padding: 2px;">Utført</td> </tr> </table>	Landets navn (2):		Landets navn (2):		Innført	Utført	Innført	Utført
Landets navn (2):		Landets navn (2):							
Innført	Utført	Innført	Utført						

(2) Se landkoder ovenfor * (ikke nødvendig under OECDs kontrollsystem)
 DEN INTERNASJONALE IDENTIFIKASJONSKODEN FOR AVFALL (IWC - RUBRIKK 15), LISTEN OVER OECD-KLASSIFISERINGEN AV AVFALL BEREGNET PÅ NYTTIGGJØRING (ORANSJE, RØD - RUBRIKK 16) OG AVFALLSKATEGORIENE SOM SKAL KONTROLLERES, SAMT MER DETALJERTE INSTRUKSJONER FINNES I EN BRUKERVEILEDNING SOM KAN FÅS FRA OECD.

Statens forurensningstilsyn (SFT)

Postboks 8100 Dep, 0032 Oslo

Besøksadresse: Strømsveien 96

Telefon: 22 57 34 00

Telefaks: 22 67 67 06

E-post: postmottak@sft.no

Internett: www.sft.no

Utførende institusjon SFT / NORSAS	Kontaktperson SFT Ingebjørg Svinland		ISBN-nummer 82-7655-214-5
	Avdeling i SFT Lokalmiljøavdelingen		TA-nummer TA-1952/2003
Oppdragstakers prosjektansvarlig Tom Johansson	År 2003	Sidetall 31	SFTs kontraktnummer
Utgiver SFT	Prosjektet er finansiert av SFT		
Forfatter(e) Tom Johansson, Ingebjørg Svinland, Isabelle Thélin, Karsten Butenschøn, Ann Kristin Larsen			
Tittel - norsk og engelsk Veileder for import og eksport av avfall – Guidelines for import and export of waste.			
Sammendrag – summary Veilederen tar for seg det internasjonale regelverket om grensekryssende transport av avfall og forklarer trinn for trinn arbeidet som er knyttet til import og eksport av avfall. The Guidelines account for the international regulations concerning transboundary shipment of waste and gives information about the necessary paperwork associated with import and export of waste.			
4 emneord Import Eksport Grensekryssende transport Avfall	4 subject words Import Export Transboundary shipment Waste		